

چکونگی و خانگی انجمن و نجات بر نماز

دین ایت: احمد مسلمیه علیہ پریمان سیدین

۱۳۹۴

www.masjed.se

تبغ، نگارش و نوشته از:
الحاج امین الدین «سعیدی» - سعید افغانی «
و داکتر صلاح الدین «سعیدی» - سعید افغانی «

چگونکی وضع انگشتان و مچ دست در نماز

بسم الله الرحمن الرحيم
چگونکی وضع انگشتان
و مچ دست در نماز

1- وضع انگشتان در حالت تکبیر تحریمه:

مطابق سنت فعلی پیامبر صلی الله علیه وسلم بعد از تکبیر تحریمه (تکبیراول یعنی الله اکبر گفتن بعد از نیت)، در حالیکه نماز گزار برای ادا نماز ایستاده میشود، و با مراعت حالت قیام: (نماز گزار نباید بسیار راست (شخ) و نه خم ایستاده گردد. بلکه به حالت عادی بایستد. طوریکه بین دو پایش کم از کم چار انگشت فاصله وجود داشته باشد، در حالیکه در این حالت بطرف

محل سجده (نگاه) می نماید، «الله اکبر» گفته دستهایش را طوری تا نرمی گوشها و یا تا برابر شانه های اش بلند می نماید).

وضعیت انگشتان و، کف هر دو دست در حالت تکبیر تحریمه در حالیکه بطرف قبله بوده انگشتان دستها بحالت عادی باز نگاه داشته شوند.

پادداشت ضروری:

تماس با انگشتان ابهام با نرمی گوش و یا دست زدن و یا گرفتن نرمی گوش ها در حال تکبیر تحریمه که برخی از علماء فقهی بدان اشاره نموده است، در سنت پیامبر صلی الله علیه وسلم هیچگونه اصلی ندارد.

عالم جلیل القدر جهان اسلام شیخ البانی در این مورد میفرماید: این عمل که توسط برخی از نماز گزاران صورت میگیرد ناشی از وسواس میباشد. (برای تفصیل بیشتر موضوع مراجعه شود به رساله نماز رسول الله از شیخ البانی)

2- وضع انگشتان در حالت بعد از تکبیر تحریمه :

مطابق سنت فعلی پیامبر صلی الله علیه وسلم بعد از تکبیر تحریمه (تکبیراول یعنی الله اکبر گفتن بعد از نیت)، گذاشتن کف دست راست برپشت دست چپ و محکم گرفتن مچ دست چپ توسط انگشتان دست راست و یا محکم گرفتن مچ دست چپ توسط دو انگشت سبابه (انگشت شهاده) و انگشت بزرگی دست و مطابقی سه انگشت بالای بند دست، بصورت هموار قرار میدهد.

شیخ البانی در رساله معروف خویش در مورد صفت نماز پیامبر صلی الله علیه در مورد بلند کردن دست ها در تکبیر تحریمه مینویسد:

همزمان با تکبیر، یا قبل از آن، و یا بعد از آن، دستهایش را بلند نماید، همه اینها در سنت پیامبر صلی الله علیه وسلم به ثبوت رسیده است.

نماز گزار در حالی که انگشتان شان کشیده میباشد، دستهایش را بلند کند.

چگونکی وضع انگشتان و مچ دست در نماز

و دو کف دستش را برابر شانه هایش قرار دهد، و گاهی هم میتواند در بلند نمودن دستها مبالغه نماید بطوریکه میتواند دست های خویش را تا نزدیک گوش هایش برساند.

3- وضع انگشتان دست در حالت رکوع:

وضع انگشتان مطابق به سنت عملی پیامبر صلی الله علیه وسلم ، این بود که انگشتان مبارک شان را در حال رکوع باز نموده وزانو های مبارک شان را در حال که انگشتان

شان باز سر زانو های خویش را محکم میگرفتند
4- وضعیت انگشتان در حالت سجده:

وضعیت انگشتان نماز گزار مطابق سنت عملی پیامبر صلی الله علیه وسلم در سجده ، این بود که در وقت سجده انگشتان مبارک شان را با هم می چسپانید ، در حالیکه سران انگشتان بطرف قبله بود ،

دست های خویش را یا در برابرای زیر گوش ها و یا هم در برابری زیر شانه ها قرار میداند.

دور نگهداشتن بازو ها در حالت سجده:

در حدیثی از عبدالله بن مالک بن بُحَيْنَه (رضی الله عنہ) در مورد حالات دست ها و هرد و بازوی پیامبر صلی الله علیه وسلم آمده است :که رسول الله صلی الله علیه وسلم هنگام نماز خواندن آن چنان دستهای شان را از یکدیگر دور نگه میداشتند ، که سفیدی زیر بغل شان معلوم میشد .) (رواء البخاری 390)

5- وضع انگشتان و مچ دست در بالاشدن از سجده دوم به رکعت دوم:

مطابق به سنت فعلی پیامبر صلی الله علیه وسلم ، زمانیکه آنحضرت از سجده دوم را به اتمام میرسانید ، و میخواست به رکعت دوم بروزد ، مچ دست های مبارکش را مشت کرده همانطور که شخص خمیر کننده مشت میگرد ، آنرا بر زمین تکیه میداد ، و برای رکعت دوم بر میخواست .

6- وضع و حالات دست و انگشتان در نشستن برای تشهید:

مطابق به سنت عملی پیامبر صلی الله علیه وسلم ، نماز گزار بعد از اینکه از رکعت دوم فارغ شد ، و میخواهد برای تشهید بنشیند، باید گفت که به (حالت افتراش ، بنشیند یعنی مطمئن و آرام بنشیند تا اینکه هر استخوانی در جای خودش قرار گیرد . یعنی جایز نیست که بصورت اقعاء بنشیند .) در این حالات نماز گزار باید کف دست راستش را بر ران و زانوی راست ، خویش بگذارد ، و آخر آررنج راستش را بر رانش بگذارد ، و از آن دور ننماید ، و کف دست چیش را بر ران و زانوی چیش بگستراند ، و جایز نیست بر دستش تکیه زده و بنشیند ، مخصوصاً بر دست چپ .

چگونکی وضع انگشتان و مچ دست در نماز

7- وضع حالات مچ دست و انگشتان

درخواندن تشهید :

نماز گزار مطابق به سنت عملی پیامبر صلی الله علیه وسلم در حین خواندن تشهید در حالیکه انگشت سبابه (انگشت سبابه یا شهادت) خویش را حرکت می دهد، و به بسوی آن نگاه کند.

در احادیث آمده است که نماز گزار باید بگاهی همه انگشتان دست راستش را مشت کند، و انگشت ابهام را بر انگشت وسطی بگذارد. و گاهی انگشت ابهام را با وسطی حلقه نماید.

و با انگشت سبابه (انگشت شهاده) بسوی قبله اشاره کند. و به انگشتش نگاه کند.

و از اول تشهید تا آخرش آنرا حرکت دهد و با آن دعا نماید.

نماز گزار صرف به انگشت دست اشار نماید، و به انگشت دست چپش اشاره نکند. مراعات کردن هم این حالات انگشت ها در تشهید مهم است که باید مراعات شود، و هیچگونه تفاوت و فرق بین زن و مرد موجود نمی باشد.

یادداشت:

(این بحث را میتوانید در باب حکم حرکت دادن انگشت سبابه (انگشت شهاده) در تشهید بصورت مفصل مطالعه فرماید .)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library